

Sándorfalván iparosház lesz Vállalkozók gondjai

A nagyközségben élő vállalkozókat hívta találkozóra legutóbbi ülésére a sándorfalvi képviselő-testület. Kötetlen beszélgetés keretében, Ratkai Imrének, a megyei közgyűlés alelnökének, a megyei munkaügyi tanács elnökének jelenlétében akarták áttekinteni az iparosok, kereskedők, mezőgazdasági vállalkozók helyzetét. Hiába duplázódott azonban meg az elmúlt két évben a faluban a vállalkozók száma, s vannak immáron ötszázánál is többen, alig néhányan képviselték őket az önkormányzati ülésen.

Szóvá tették a piac bizonytalanságát, a vagyonszáraztatás problémáit, a pénzügyi támogatások ellentmondásait, az érdekvédelem hiányát. Felelegettek, hogy „a vállalkozások közül sok eleve csaláson alapult, sokan arattak”, mások kontárkodással élnek meg jól, míg sok becsületés, ám kellő támogatást nem kapó kisvállalkozó néhány hónap alatt tönkremegy. Többek között azért, mert hiányosak az ismeretei. Éppen ezért, a jobb információáramlás érdekében többen szorgalmazták együttműködést az ipartestület és a megyei munkaügyi központ között. Ugyancsak szorgalmazták, hogy fokozódjék a munkahelyteremtők támogatása, a munkából kikerülő átképzése, a munkanélküliséget mérsékeljék. Többek között a mezőgazdasági vállalkozásokba kezdők támogatásáért. Nehogy úgy járjanak majd, hogy zömükben „újra kapás emberek jelenjenek meg a faluban”, kézimunkás földművelés legyen megint, mert nem tudják megfizetni a parasztok a gépeket. (Emiatt pedig a gépparkok gazdái menjenek csődbe.) Felvetették aggodalmukat a beszélgetés résztvevői amiatt is, hogy a jelenlegi feltételek között sok falusi ember nem tud mit kezdeni a „ráerőszakolt vagyonnal”, a kárpótlással.

A sok felsorolt gond mellett a tanácskozáson szinte az egyetlen biztató bejelentés az volt, hogy a sándorfalvi ipartestület valószínűleg még az idén hozzájut egy székházhoz, ami megkönnyítheti az információáramlást, a vállalkozók közelebb hozását a lehetőségekhez, a piachoz, s egymáshoz.

Szabó Magdolna

■ Szombat volt. A nap reggel éppen úgy simogatott, mint mindig május elején. Senki sem gondolta, hogy estére értelmetlenül meghal majd valaki. Az egész örület reggel nyolc óra tájt kezdődött. Jöttek versenyzők: Zalatnay Cini szép barnán, két fajtisza kuttyája kíséretében, Forró Tamás tűzpiros overalban, Koncz Gábor premier utáni fáradtsággal a szemében, Eperjes Károly lazán és borostásan. És jöttek a kevésbé ismert versenyzők az ország minden szegletéből. Fotósok, tévések, videósok dolgoztak. Az ötvenkét Renault fénylett a napsugárban, telisteli matricákkal, rajtszámokkal: piros, sárga és zöld foltokkal. Mindeki vidám volt és boldog, senki sem gondolta, hogy estére koporsó lesz az egyik autóból – értelmetlenül száguldó koporsó.

Szimpatikus versenynek indult az egész. Játéknak: országot is lát az ember, autózik egy jót, s még életében nem volt ekkora esélye, hogy nyerjen egy jó autót. Az esély ötvenkettő az egyhez. És itt kezdődött a baj, amit akkor még csak nagyon kevesen sejtettek. Senki sem gondolta volna, hogy a Twingótól megrészegül majd az egész csapat. Az első Magyarországi Renault Csillagtúra végülis tragédiába torkollott. Jó tíz órával a verseny indítása után a Danubius Rádióba beolvasták a közleményt: „Tizenkilenc óra negyven perckor a versenyt lefűjték, mert az egyik versenyző Fogarasi Tamás operatőr életét veszítette a verseny során. Mindenki térjen vissza a legrövidebb úton Budapestre”.

Mi történt tíz óra alatt? Mi vezetett végül a tragédiához? A biztonsági öv hiánya, vagy valami más is? Talán soha nem fogjuk megtudni. Mint aho-

Csillagtúra a csillagokba (I.) Száguldó koporsók?

A fődíj árát felajánlották az árván maradt kislánynak

„Azt hittük, a versenyzők felnőttek”

– mondja Baumgartner Antal

Szombaton halálos baleset történt a Renault-Magyarország autós rallye-n: az 51-es rajtszámú kocsit egyik versenyzője, Fogarasi Tamás tv-operatőr veszítette életét. A csillagtúrát, amelynek keretében az indulóknak az ország különböző pontjain található márkakereskedőket kellett volna felkeresniük, nem sokkal a tragédia után lefűjték.

Baumgartner Antalt, az ötletgazdát, a szervezőbizottság vezetőjét kérdezte a viadal jövőjéről az MTI munkatársa hétfőn délután:

– A lapokban a szervezők felelősségéről írnak. Hibásnak érzik magukat?

– Egy jó kis májusi bulit terveztünk. Népszerű előadóművészeket, újságírókat, riportereket, válogatott sportolókat hívtunk meg. Azt hittük, valamennyien komoly, felnőtt emberek. Mindenkit külön kértünk a Kresz betartására, a balesetmentes vezetésre. Sajnos, többen nem fogadták meg tanácsainkat. Fogarasi Tamás is úgy autózott, hogy biztonsági öve nem volt bekötve, végül is ez okozta a tragédiát.

– Nem volt túl feszes az időterv?

– Eredetileg arra gondoltunk, hogy 2000 kilométert kell megtenniük a versenyzőknek, aztán „lefaragtunk”, a távból, s csak 1750 kilométert várt rájuk. Kikötöttük, hogy csak vasárnap 9 óra után, azaz 24 órával a rajt után tudjuk fogadni az első célbaérkezőket. Arra is felhívtuk a figyelmet, hogy a balesetekért, a közlekedési szabályok áthágásáért büntetődíjat vonunk le.

– Lesz folytatás?

– Leülünk a versenyzőkkel, megvitatjuk a tapasztalatokat. Ha lesz igény, legközelebb is kiírjuk ezt a csillagtúrát.

Baumgartner Antal elmondta, hogy a verseny szponzora, a Renault, az át nem adott első díj – egy Renault Twingo személygépkocsi – értékét átutalja az elhunyt versenyző, Fogarasi Tamás két éves kislányának.

gyan azt sem, kinek az agyából pattant ki az örült ötlet, hogy az ország közútjaira ráengedjen ötvenkét, egymással vetélkedő autót.

Már két nappal a verseny előtt érezni lehetett, a játék

kezd véresen komolyra fordulni. A versenyt megelőző sajtótájékoztatón kisebb vita, veszekedés kerekedett. Székelyi József színművész szeretett volna hajnali ötkor elrajtolni, mert estére Sopronban fel kellett

lépnie. Ezt igyekeztek megszavaztatni a többi résztvevővel, akik ebbe nem mentek bele. Vita után Székelyi ment, a többiek viszont elégedetten vették tudomásul: az első versenytársat sikerült kigolyózni. Eggyel nagyobb az esély a győzelemre.

Már a rajt előtt látszott: itt bizony harc lesz, véres harc a milliós autóért. Mindenki igyekezett apait-anyait bedobni: volt, aki szétkapta a fényoszort és éjszakára máris kicserélte erősebb halogénra az izzókat. Mások csipogókat hoztak:

– Taxisoktól szereztük a műszert – mutogatta vigyorogva a fiatal vidéki versenyzőpáros a radar-előrejelzőt.

Mindenki előre gondolkodott: a Twingóról álmództak, amiért úgy tűnt, semmi sem drága. A szervezőket minden bizonnyal kevésbé érdekelte, ki milyen trükköt vet be: a legfontosabb a reklám volt. A neves versenyzőkre fogadásokat kötöttek a Tuti-tipp irodában. Minden elő volt készítve ahhoz, hogy igazán flúgos legyen ez a futam. Ekkor még mindenki úgy érezte, kézbe tudják majd tartani a versenyt, és képesek lesznek visszafogni az indulatokat.

Fél tízkor Zsembery Jenő versenybíró felemelte a zászlót: az első kocsi alatt kipörgött a kerék, majd nekivágott a kétezer kilométeres távnak, mint a puskagolyó. Kezdetét vette a halálos futam: csillagtúra a csillagokba.

(Folytatjuk.)

Rafai Gábor

Mórahalmi fenntartások ■ A börtönpasztorációs társaság nyugalmat ígér ■ Fogda után ekeszarv

(Folytatás az I. oldalról.)

A polgármesteri hivatalban érdeklődtünk, ott mit tudnak az Magyar Börtönpasztorációs Társaság vállalkozásáról.

– Enyhén szólva furcsa módon szereztünk róla tudomást – tájékoztatott Bóka József, a városfejlesztési gondnokság osztályvezetője. – Egyrészt egy rendőrségi ügy kapcsán, ugyanis a társaság által odahelyezett ember kártyaadósság fejében eladta a rábízott jószágokat, eszközöket, másrészt pedig megkeresett bennünket a tervezőjük az építési engedély miatt. Ekkor derült ki, hogy tanyát vásároltak és börtönből szabadult embereket kívánnak odavinni. Azzal „etetik” a mórahalmiakat, hogy majd az ő terményeiknek is szereznek piacot. A tanyán egyébként a paksi atomerőműtől beszerzett konténereket állítanak fel és kápolnát is építenének.

A polgármester, Katona László szerint is másképpen kellett volna történnie a bemutatkozásnak. Illet volna a társaságnak tudatnia az önkormányzattal, a rendőrséggel, hogy mire készülnek. Ehelyett fél éve megvásárolták a tanyát, „fű alatt”, kész tények elé állítva a mórahalmiakat, a környéken élőket. Ki garantálja, hogy az éveket börtönben töltött emberek egyik pillanatról a másikra földön szorgoskodó farmerré váljanak és eszük ágában sem lesz többet bűnözni. Tudomásuk szerint a 10 – 12 évet „leházuk” kerülnének ide, vagyis nem tyúktolvajok, hanem nehéz fiúk. A társaság elnökével megpróbálták szót érteni, ám a tárgyalás nem sok sikert hozott. Akkor a közfelháborodás, hogy kénytelenek voltak lakossági fórumot összehívni.

A társaság az egyházak támogatását is bírja. A szabadultak lelki gondozását szolgálná az építendő kápolna. Mit tud minderről Fudala István, mórahalmi plébános?

– Engem még nem kerestek meg – válaszolta. – A tanyai részen házszen telésen jártam, akkor meséltek erről az idős emberekről. Azt nem tudtam megmondani, hogy pontosan milyen „cégről” van szó. Furcsának találok az indulásukat. Lehet jó gondolat az elképzelésük de akkor miért hátulról csinálják? Gyulay püspök úr kezességét vállalt, kérte, hogy figyeljünk oda. A szerepem még nem tisztázott az ügyben. Az a helyzet, hogy a mórahalmi körzet is rengeteg munkát ad. A májusi bérmálásakor itt lesz a püspök úr, bizonyára akkor tisztázzuk majd, hogy milyen feladatunk lenne. A tanya környékén lakó hívek idegenkednek, félnek ettől a kezdeményezéstől.

A mórahalmi rendőrőrs vezetője Varga Jenő őrnagy.

Fotó: Schmidt Andrea

Reflektorfényben a Mécses-tanya

– Az lett volna a természetes, ha megkeresnek bennünket és nem pedig a lopásügy miatt ismerkedünk meg – vélekedett. – Mindentől függetlenül a közbiztonság nem kívánság-műsor. Ha oda költöztetik az embereket, akkor rájuk is figyelni fogunk. Ez a munkánk. A szándékot tiszteletre méltónak ítélem, de ilyen indulással...

A mórahalmiak a helyi Körkép című lap februári számából szereztek tudomást és pontosabb információkat arról, hogy mi is készül. Szics Julianna az illetékest, dr. Majzik Mátyást, a társaság elnökét faggatta. Mi is ezt tettük.

– Akikkel beszéltem, valamennyien félnek az

önök vállalkozásától, attól tartanak, hogy a közbiztonság romlani fog.

– Ez hazugság, manipulált feltevés – szögezte le a teológiai tanulmányokat is végzett alvezet. – Néhány ember a polgármesteri hivatalban hangulatot kelt ellenünk. A tanyán a szomszédok szeretnek bennünket, támogatjuk őket. Kápolnát is tervezünk. Az idősök örülnek, hogy fájós lábukkal nem kell bejárni a városba istentiszteletra.

– Kiket akarnak kivinni a tanyára?

– Mindössze négy főről van szó, akiknek pályázniuk kell és élvezniük a nevelőtiszt és a börtönlelkész bizalmát. Egy helyet a gyermek és ifjúságvédő intézetnek egyet pedig mórahalmi

A Magyar Börtönpasztorációs Társaság ökumenikus karitatív egyesület. Egyházi személyiségek pártfolják. A mórahalmi Mécses-tanyáról kértük Gyulay Endre szegedcsanádi püspök véleményét.

– Üdvözlendő a Mécses-tanyák gondolata, hiszen a büntetésüket letöltők visszailleszkedését kívánja segíteni. Fogódzót adhat, hogy megtalálják helyüket az életben. Ennek feltételei itt adottak lesznek. Felügyelet mellett dolgoznak majd. Tudok róla, hogy az első próbálkozás rosszul sikerült. A folytatást azonban másképp gondolják. Fontosnak tartom a társaság elképzelésének megvalósítását nem csak itt, hanem országosan is.

hajléktalannak ajánlunk fel. Profitot is termelő, önfenntartó gazdaságot akarunk létre hozni, ahol a szabadult elítéltek emberi körülmények között megalapozhatják újrakezdésüket.

– Az az érzésem, hogy Mórahalm esetében nem véletlenül kezdtek az ingatlan megvásárlásával, mert másutt a szándékuk jelzése olyan közfelháborodást váltott ki, hogy kénytelenek voltak odébb próbálkozni. Most fordítottak a sorrenden...

– Mindszenten is egy szűk csoport érdeke hiúsította meg az elképzelésünket. A tolna megyei Kajdacson még le is köpdöstek bennünket, lincshangulat alakult ki. A mórahalmi tanya most már a saját tulajdonunk... Fölösleges az aggodalom, mert ezek az emberek felügyelet alatt lesznek. Nekünk is érdekekünk, hogy ne legyen baj, mert ez a referenciamunkánk. Nagyon vigyázunk rá, hogy ne hiúsítsa meg további terveinket. A mórahalmiaknak is érdeke, hogy itt legyünk. Segítünk eladni, amit termelnek. A büntetés-végrehajtó intézeteknek nagy a felvevő piaca.

– Ha a helybeliek mégsem osztják az ön véleményét, akkor hogyan tudják megakadályozni, hogy beinduljon a farm?

– A polgármesteri hivatal rosszindulatú hozzáállása elhúzhatja az építkezést – jelentette ki Majzik úr. – A helybeliek meg csak bűncselekménnyel, zaklatásokkal akadályozhatják meg a munkában az ide kerülőket. Mi a jó kapcsolatra törekszünk.

– Bizonyára tudja, hogy május 9-én lakossági fórum lesz Mórahalmon. Mit fog mondani az aggályoskodóknak?

– Nem fogok elmenni, semmi szükség, hogy egy manipulált közönség elé kiálljon az ember és zaklatásoknak tegye ki magát... Meglátja, egyszer meg büszkék lesznek a tanyánkra a mórahalmiak...

– Térjünk vissza a témára egy év múlva!

A tanyán nagyban dolgoztak a villanyszerelők. A gondnok felesége, a gazdaasszony megengedte, hogy szétnézzünk. Két kigyerekük van, lakásuk viszont nem volt. Kapóra jött nekik a lehetőség. Ó fog majd főzni a farmon.

– Összesen nyolcan jönnek majd, válogatott emberek, akik szabálysértésért voltak elítelve – magyarázta készséggel. – A távolságot azért igyekszem megtartani velük. Amíg nem adnak rá okot, addig semmi félelem, előítélet nincs bennem.

Mórahalmon mostanában a börtönpasztorációs társaság referenciamunkája a beszédtema. És az lesz a főtéma május 9-én is, a lakossági fórumon.

V. Fekete Sándor